

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Patent- und Markensenat (Austria) w dniu 27 września 2007 r. — Verein Radetzky-Orden przeciwko Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

(Sprawa C-442/07)

(2007/C 283/40)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Patent- und Markensenat (Austria)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Verein Radetzky-Orden

Strona pozwana: Bundesvereinigung Kameradschaft „Feldmarschall Radetzky”

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że znak towarowy jest (rzeczywiście) używany w celu odróżnienia towarów i usług jednego przedsiębiorstwa od towarów i usług innych przedsiębiorstw, jeżeli stowarzyszenie niemające celu zarobkowego używa go w celu zapowiedzi organizowanych uroczystości, na papierze firmowym oraz na swych materiałach reklamowych, a jego członkowie używają go ponadto podczas zbiórki i rozdania darów w postaci przypinanych odznak?

⁽¹⁾ Dz.U. L 40, str. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy Gdańsk — Północ w Gdańsku (Rzeczpospolita Polska) w dniu 27 września 2007 r. — MG Probud Gdynia Sp. z o.o. w Gdyni/Główny Urząd Celny w Saarbrücken

(Sprawa C-444/07)

(2007/C 283/41)

Język postępowania: polski

Sąd krajowy

Sąd Rejonowy Gdańsk — Północ w Gdańsku

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: MG Probud Gdynia Sp. z o.o. w Gdyni

Strona pozwana: Główny Urząd Celny w Saarbrücken

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy organy administracji państwowej Państwa Członkowskiego uprawnione są do dokonania zajęcia środków finansowych znajdujących się na rachunku bankowym podmiotu gospodarczego po ogłoszeniu jego upadłości w innym Państwie Członkowskim (zastosowania tzw. aresztu majątkowego) wbrew regulacji prawa krajowego Państwa wszczęcia postępowania (art. 4, Rozporządzenia Rady (WE) 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 roku w sprawie postępowania upadłościowego⁽¹⁾) — w sytuacji, gdy nie zachodzą przesłanki do zastosowania dyspozycji art. 5 oraz 10 powołanego rozporządzenia, wobec treści art. 3, art. 4, art. 16, art. 17 oraz art. 25 w/w Rozporządzenia Rady (WE) 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 roku w sprawie postępowania upadłościowego tj. w świetle regulacji dotyczących jurysdykcji Sądu Państwa wszczęcia postępowania upadłościowego, prawa właściwego dla tego postępowania oraz przesłanek i skutków uznania postępowania upadłościowego?
- 2) Czy, w świetle art. 25 pkt 1 i nast. Rozporządzenia Rady (WE) 1346/2000 z dnia 29 maja 2000 roku w sprawie postępowania upadłościowego, organy administracji Państwa Członkowskiego, w którym nie wszczęto wtórnego postępowania upadłościowego, a które podlega przezeń uznaniu na mocy art. 16 w/w rozporządzenia, mogą odmówić uznania orzeczeń Państwa wszczęcia postępowania dotyczących prowadzenia i ukończenia postępowania upadłościowego na podstawie art. 31-51 Konwencji brukselskiej o jurysdykcji i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych i handlowych, z powołaniem się na regulacje wewnętrzne?

⁽¹⁾ Dz.U. L 160, str. 1.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (Izba Czwarta) wydanego w dniu 12 lipca 2007 r. w sprawie T-177/06 Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 27 września 2007 r. przez Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30, S.A.

(Sprawa C-448/07 P)

(2007/C 283/42)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30, S.A. (przedstawiciele: J. L. Buendía i R. González-Gallarza Granizo, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (Izba Czwarta) o niedopuszczalności wydanego w dniu 12 lipca 2007 r. w sprawie T-177/06 Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30, S.A. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji o ponownego rozpatrzenia.

Zarzuty i główne argumenty

W zaskarżonej sprawie Sąd Pierwszej Instancji orzekł o niedopuszczalności skargi wniesionej przez Ayuntamiento de Madrid i Madrid Calle 30, S.A. zmierzającej do stwierdzenia nieważności dokonanej przez Komisję Europejską (Eurostat) klasyfikacji Madrid Calle 30, S.A. jako jednostki należącej do sektora „administracji publicznej” zgodnie z „Europejskim Systemem Rachunków 1995” (ESA 95) zawartym w załączniku A do Rozporządzenia Rady (WE) nr 2223/96 ⁽¹⁾ z dnia 25 czerwca 1996 r. Klasyfikacja ta wynika z rachunków opublikowanych przez Komisję (Eurostat) w dniu 24 kwietnia 2006 r. w sprawie danych za rok 2005 dotyczących deficytu sektora publicznego i długu publicznego w celu zastosowania Protokołu w sprawie procedury dotyczącej nadmiernego deficytu stanowiącego załącznik do traktatu WE. Wspomniane rachunki zostały zawarte w komunikacie Komisji (Eurostat) nr 48/2006.

Wnoszące odwołanie uważają, że Sąd Pierwszej Instancji popełnił błąd stwierdzając, że komunikat nr 48/2006 nie stanowi dorozumianej decyzji Komisji (Eurostat) wiążącej co do skutków, a w związku z tym, że nie stanowił on zaskarżalnego aktu prawnego.

Na poparcie tego zarzutu wnoszące odwołanie wskazują na centralną rolę Komisji (Eurostat) w ostatecznym zaakceptowaniu danych dotyczących deficytu i długu publicznego państw członkowskich, która wynika nie tylko z obowiązujących przepisów prawnych (art. 104 traktatu WE, protokół w sprawie procedury dla nadmiernego deficytu i Rozporządzenia Rady (WE) nr 3605/93 ⁽²⁾ z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie stosowania protokołu w sprawie procedury nadmiernego deficytu złączonego o Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie (WE) nr 2103/2005 ⁽³⁾, lecz także z instytucjonalnej struktury systemu prawnego.

Wnoszące odwołanie uważają za błędny tok rozumowania Sądu Pierwszej Instancji przyjęty w zaskarżonym postępowaniu, zaprzeczający temu, że Komisja (Eurostat) ma obowiązek sprawdzenia tego czy rachunki publiczne spełniają zasady rachunkowości ESA 95 prze publikacją danych dotyczących deficytu i długu publicznego państw członkowskich. Wnoszące odwołanie dodają, iż brak zastrzeżeń lub korekty danych przez Komisję (Eurostat) w odpowiednim terminie ustanowionym w zmienionym rozporządzeniu (WE) nr 3605/93 oznacza, że akt przyjęty bez tych zastrzeżeń lub korekt staje się ostateczny, a tym samym stanowi akt prawny polegający zaskarżeniu. Wnoszące

odwołanie ponoszą również, że akt ten wywołuje skutki prawne mające znaczne konsekwencje w wielu dziedzinach, na przykład w ramach procedury stosowanej w przypadku nadmiernego deficytu lub w przypadku procedury dotyczącej funduszy strukturalnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we wspólnocie (Dz.U. L 310, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 332, str. 7.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2103/2005 z dnia 12 grudnia 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3605/93 w zakresie jakości danych statystycznych w kontekście procedury nadmiernego deficytu (Dz. U. L 337, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-449/07)

(2007/C 283/43)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Montaguti i R. Vidal Puig, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając (wszystkich) przepisów ustawowych wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2004/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa statków powietrznych państwa trzeciego korzystających z portów lotniczych Wspólnoty ⁽¹⁾, Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 11 tej dyrektywy;
- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin na dokonanie transpozycji dyrektywy 2004/36/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2006 r.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004 L 143, str. 76.